

vi have ikke af anden Grund, end den, som blev anført i Betænkningen, andraget paa, at den skulde vedblive; der blev i Betænkningen, disse Sager betræffende, meget stærkt udhævet, at de allerede vare særdeles begunstigede; og, da det kun vilde medføre et yderligere Tab af omtrent 38,000 Rbd., saa burde det dengang have været undtaget fra Remissionen. Men det er saa langt fra, at man er gaaet i denne Retning, at man tværtimod er gaaet i den modsatte. Med Hensyn til Lastepengene, som Udvalget foreslaaer nedfat til Halvdelen; da troer jeg, at Udvalget vistnok vilde være blevet enigt om, at andrage paa, at de aldeles skulde bortfalde, naar der ikke, efter hvad jeg hører, er Haab om, at det ved en særskilt Lov muligens vil blive foreslaaet, aldeles at hæve denne Byrde. Det er en Gjenstand, som har været stærkt under Forhandling, og hvorom der næsten ikke har yttret sig nogen forskjellig Mening; Generaltoldkammeret taler selv om Laste penge og nævner, at det fra Stænderne i 1835 var indstillet, at, naar Indførselstolden i Tiden maatte give et betydeligt Overskud, saa da først og fremmest Laste pengene maatte blive nedsatte og tilsidst aldeles ophævede, dog at Udførselstolden af Uld fattes lige med Laste penge. Der blev indhentet forskjellige Betænkninger, og man seer deraf, hvor forskjellige Interesserne vare, og man maa sande Statsraad Davids Ord: At det desværre er en beklagelig Sandhed, at de danske Statsdele have forskjellige Interesser; thi man sagde: Afkast Laste pengene for den indenlandske Fart, den udenlandske Fart kan godt bære dem; thi det falder paa Skibene og ikke paa Varene. Udvalget har ligeledes meget stærkt mindet om disse Laste penges Ophævelse, og det er ved saamange Leiligheder erkjendt, at vare en temmelig ubillig Næringsøffat, der hviler paa Skibsfarten, saa at vi vel tør gjøre os Haab om aldeles snart at see den ophævet; Udvalget har derfor foreløbig indskrænket sig til at andrage paa de halve Laste penges Ophævelse. Jeg troer nu, at jeg ved senere at komme tilbage til denne Sag kan svare det ærede Thing, at høre længere paa min Fremstilling, naar jeg blot maa have Lov til at omtale Mindretallets Forslag. Jeg skal begynde med Slutningen,

hvor de Herre vilde have undraget fra Remissionen Rom og Arrac. . . .

Formanden: Jeg maa tillade mig at afbryde den ærede Rigsdagsmand. Jeg vil ikke gjøre nogen Indvending derimod, men skulde det dog ikke være hensigtsmæssigere, at Mindretallets Forslag først bliver udviklet af dem, som have stillet det; jeg henstiller imidlertid blot dette til den ærede Ordfører.

Ordføreren: Jeg troede, at det var beqvemtest strax at udtale, hvad jeg i saa Henseende har at sige, da jeg kjender Mindretallets Anskuelser saa godt, at jeg tvivler paa der kan fremsættes Noget i den Henseende, som for mig er nyt; men jeg skal ogsaa meget gjerne følge den ærede Formands Anviisning og altsaa i Haab om at faae Tilladelse til senere at gjøre nogle Bemærkninger, skal jeg anbefale Loven, som den nu er forelagt. Jeg behøver ikke at tilføie Videre om de enkelte Punkter, da de vilde komme under Behandling, naar vi have hørt Mindretallets Udtalelser.

Voulfen: Efter Motiverne til det Rigsdagen forelagte Lovforslag om Forlængelse af de ved Pl. af 27de Marts 1844 tilstaaede, og senere ved Love af 29de Marts 1850 og 31te Decbr. 1851 forlængede, Begunstigelser for den directe Handel paa oversøiske Stæder, har denne Handel været i stadig Fremfærd, idetmindste for Kjøbenhavns Bedkommende. I de senere Aar ere disse Tilførsler endog tiltagne i betydelig Grad, men dette maa dog nærmest tilskrives Krigen, der for endeel affaar Glensborg fra at gjøre Brug af Begunstigelserne, og desuden lagde Hindringer i Veien for Provindsstædernes tidligere Handel paa Hamborg, men virkede heldigt paa Omsætningen i Kjøbenhavn og forøgede derved Tilførselen af oversøiske Producter. Den Indvirkning, som Placaten har havt paa Transitthandelen, er overmaade ubetydelig; der er kun i 1849 til fremmede Stæder Wismar og Lübeck blevet udført noget over 1 Million Pd. Kaffe; ligeledes har der været nogen større Udførsel end sædvanligen til Norge og Sverrig, men dette var en Følge af særegne Omstændigheder, af Blokaden og denne Udførsel ophørte igjen med denne. Det er altsaa for den egentlige Forbrugs-Handel i Landet selv, at hele den trans-